

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XLV. Fecit Asa, quod bonum, & placitum erat, in conspectu Dei sui. 2.
Paralip. c. 14. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](#)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ. CONCEPTUS XLV.

§. I. Scriptura.

309. Mater pVra , In ConspeCtV
D E I.

2. Paralip. c. 14. v. 2. *Fecit Asa, quod bonum, & placitum erat in conspectu DEI sui.*

In signe, hoc loco, in Asæ Regis commendationem, testimonium Scriptura deponit, dicendo : *Fecit ergo Asa, quod bonum, & placitum erat in conspectu DEI sui.* Atque, ut laudabilia ejus gesta specialius indicaret, statim subjungit : *Et subvertit altaria peregrini cultus, & excelsa, & confregit statuas, lucosque succedit, & præcepit Iuda, ut quereret DEUM Parrum suorum, & faceret legem, & universa mandata.* Noverat nimis Rex iste, quam pietas ad omnia sit utilis : quod etiam paullò post felicissimè est experitus; Enimvero egresso contra piiissimum hunc Israëlitarum Regem Zara, Æthiopum Principe, cum formidabilè bellatorum exercitu (decies centena hominum Millia erant, & currus trecenti) *Asa perrexit ob viam ei.* Priùs tamen invocato potentissimo Divini Numinis adjutorio, his verbis : *Domine! non est apud Te ulla distantia, utrum in paucis auxilieris, an in pluribus; in Te enim, & in Tuo Nomine habentes fiduciam, venimus contra hanc multitudinem.* *Domine! DEUS noster Tu es, non prævaleat contra Te homo.* Nec irritæ fuere preces; mox enim (ut ijsdem Scripturæ verbis rei eventum enarrarem) *ruerunt Æthiopes, usque ad internacionem, quia Domino cädente, contriti sunt.*

Jam de figurâ ad figuratum pro-grediamur, Matremque puram in conspectu DEI attente perspiciamus. Fecisse certè MARIAM, quo ad vixit,

omne id, quod bonum & quod placitum erat in conspectu DEI sui, nemini dubium esse potest, fatentibus id ipsum non Christianis tantum omnibus, sed & ipsis Christiani Nominis hostibus cæteroquin infensissimis, Mahometanis scilicet, qui in Lege suâ expresse profitentur : *Matrem JESU esse amicam Legis, quia in corpore tam magnum Proprietam tulit.* Porro ob tantam pietatem, & inviolabilem cum lege amicitiam, mirum esse non debet, quod egresso contra universum genus humanum cruentissimo Æthiopum infernalium Principe, cum inumerabilè detruorum ad tartara Angelorum exercitu, MARIA sola perrexerit ob viam, quasi hæc, in DEUM penitus confusa, secum mente revolveret : *Domine! non est apud Te ulla distantia, nec maior difficultas, utrum in paucis auxilieris, me à peccato, si quod committerem, denuò salvando, an in pluribus, me à tam abominandâ sceleris admissione turpique præcepti transgressione penitus præservando.* *In Te enim, & in Tuo Nomine, tanquam futura DEI Genitrix, venio contra hanc multitudinem, tam infernalium hostium insulantium, quam filiorum Adami reliquorum, actu in scelus prolabentium.* *Domine ergo, DEUS meus tu es, imò futurus Filius meus : non prævaleat contra Te homo, nec audeat peccator Adam, primus homo, meam quoque, Tu per omnia conformissimam voluntatem, vel ad momentum, in suam pertrahere!* & certè, quid aliud sentiendum, quam quod ruerint, primo statim momento, ad pedes conceptæ Deiparæ, infernales Æthiopes, usque ad internacionem, contritisque (*Domino per illam cädente*) capitibus, spe suâ, in unâ hac Heroinâ, se turpiter fru-

stra-

§. 2. Authoritas.

S. GerManVs, testIs DeIparæ
pVrè ConCeptæ. 310.

1. Gloriosa dicta sunt de Te, Civitas DEI!
nobis Divinus David cecinit in spiritu. re-
vera Civitatem, de quâ gloriofa dicta sunt,
apertissimè vocans, Civitatem Magni Re-
gis. Quenam ea est? existimo eum ma-
nifestissimè, & sine ulla contradictione, di-
cere eam, quæ verè est electa, & omnibus
superior, non domorum excellentiâ, & ali-
tuine excitatorum adficiorum, sed Divi-
narum, & sublimium virtutum magnitu-
dine, & puritate omnibus antecedentem
MARIAm, nulli penitus culpe affinem,
& castissimam Deiparam, in quâ, qui verè
est Rex Regum, & Dominus Dominan-
tium habitavit. In adorat. venerand.
Zonæ Deip. Virg.
2. Nullus est, qui sanus fiat, nisi per Te,
Virgo Sanctissima! nemo est, qui libere-
tur à malis, nisi per Te, ô purissima! nemo
est, cui donum concedatur, nisi per Te, ô ca-
stissima! Serm. de Zonâ Dominæ.
3. Non enim tantum dolet anima, cum à cor-
pore avellitur, quantus dolor est, Té, Imacu-
lata! privari. Orat. de dormit. B. V.
4. Quid hac, quæso, generatione prolis magis
inviolatum, & venerandum? In suis
Menæis, loquens de S. Annâ, MA-
RIAM concipiente.

§. 3. Ratio.

IoannIs baptIstæ natIVitas, non 3II.
ConCeptIo, à SanCtâ Matre
ECCLesIâ CeLebrata.

QUamvis Ecclesia Festivè celebret
Nativitatem S. Joannis Bapti-
stæ, utpote jam Sanctificati in utero
materno, non tamen celebrat ejus con-
ceptionem. Et hoc ex nullâ aliâ ratione,
quâ quia in conceptione adhuc San-
ctus, & ab omni maculâ mundus non
erat. Atqui è contrario defacto Eccle-
sia non tantum celebrat Nativitatem
B. V. MARIÆ, verùm etiam ejus Con-
ceptionem: ergo debuit esse sancta,
id

stratos ingemuerint? Nec ignorat
hanc singularem Virginis illibatae Vi-
ctoriam vel ipse Mahumet suprame-
moratus, qui in suo Alcorano hæc ex-
pressè habet: *Nullus est ex Adam, quin
tenerit eum Satan, præter MARIAM,*
& Filium ejus. Ex hoc MARIÆ Trium-
pho, & singulari Conceptionis puri-
tate, quid aliud fecutum, quâm quod
omnia ea, quæ in Virgine Matre post-
modùm fuere, pura fuerint in *conspictu*
DEI? puri Oculi, Seraphicis mundi-
ores: Manus puræ, utpote instru-
menta, & artifices actionum Divina-
rum: purum Os, cum Corde eructans
verbū bonū, & dicens laudes conti-
nuas Deo: pura Lingua, instar *calami ve-*
lociter scribentis, texens amatoria sua
Sponso æterno expressiones: puri Gres-
sus, qui continuò in DEUM, & Cœ-
lestia tendebant: puræ Cogitationes
omnes, quæ quasi *virgula fumi*, ex aro-
matibus pretiosissimis confecta, quasi
pyramidali Divinorum odorum suffi-
tu, Cœlum petebant. Hinc est,
quod Spiritus Sanctus purissimæ huic
Virginis expressè inspiravit, ut sequen-
ti cantico, laudes Servatori suo de-
promeret: *Magnificat anima mea Domi-
num, & exultavit sp̄ritus meus, in DEO
salutari meo.* Verùm qualis ista Virginis
miranda locutio? nonnè enim
Spiritus & Anima pro eodem habentur?
cur ergo, vel ad quem finem, idip-
sum repetit, dicendo: *Magnificat An-
ima mea, & Exultavit sp̄ritus meus?*
Credo ego, Virginem, quam Spir-
itus Sanctus regebat, dicere quidem
secundâ vice voluisse: *Exultavit cor-
pus meum in DEO;* Attamen ait Spiritus
Sanctus: Nolo hoc vocare *corpus*, sed
spiritum, quia purum adeò est, ut spi-
ritus in *conspictu DEI* videatur, & non
corpus. Hanc purissimam Matrem
hūmileriter implorernus, ut eâ medi-
ante, puritatem mentis, & cor-
pori obtinere vale-
amus.

id est, immunis ab omnî peccato, si-
cut in Nativitate, ita etiam in Con-
ceptione.

§. 4. Historia.

312. IMago VIrgInIs, ab InCen-
DIO ILLæsa.

ANNO Millesimo, quingentesimo,
quinquagesimo tertio, sextâ
Aprilis, ingens Duaci incendium, in-
felici casu, exortum fuisse, referunt
Scriptores. Cessit hic præter alia,
in prædam voracium flammarum
integrum Patrum Franciscanorum
Monasterium, unâ cum adjuncto
Templo, nil prævalente, quidquid
insatiabili elemento tandem compe-
scendo, in remedium adhibebatur.
Id porrò, in horrendo hoc incen-
dio, prorsus accidit admirabile,
quod Altaribus Ecclesiæ, Tabellis, ac
Imaginibus universim concrematis,
sola Tabula Sacelli cujusdam, à Con-
ceptione dicti, cum speciosâ Virgi-
nis immaculatae Imagine, reman-
serit illæsa: in clarum haud dubie
argumentum, quod sicut ejus Ima-
go, reliquis omnibus in cineres re-
dactis, integra permanxit, ac in-
tacta: sic MARIA sola, reliquis om-
nibus per adæ peccatum miserè de-
structis, illæsa permanserit, ac im-
maculatè concepta. Jure igitur me-
ritissimo dicta Virginis Imago, ab
incendio tam miraculosè illæsa, in
hodiernum adhuc diem, ob singu-
larem tam picturæ excellentiam,
quam affectus devotionem, religi-
osè asservatur, ac à pluribus piâ
veneratione colitur. *Amatus Fran-
ciscanus, in libello MARIAE, Ba-
linghem in Calendar. Virg.*

6. April.

313. DeIpara, tVrtVr, Carens
oMNI feLLe.

§. 5. Symbolum.

313. DeIpara, tVrtVr, Carens
oMNI feLLe.

Turturis est, à principio, sine felle cræti,
Nescit amaritatem, non habet ira locum,
Numinis est, à principio, sine felle MARIAM
Condere peccati: Non habet ira locum.

Pulchra sunt gene tua, sicut Turturis. Cant.
C. I. v. 9.

§. 6. Antiquitas.

LVDVs In TheMISToCLE. 314

Insolitum omnino spectaculum
Themistocles, Atheniensis ille clari-
ssimus, magno populi concursui ex-
hibuit: Refert enim Plutarchus, &
alij, cum ad ludos ille Olympiacos,
quotannis celebrari solitos, aliquando
processisset, mox omnium oculos,
posthabitis quibuscumque spectaculis,
in illum conversos, plebemque to-
tam in ejus contuitu, velut in jucun-
dissimo ludo, mirè gavisam, inte-
grum ferè diem immobiliter con-
sumpsisse: Hinc tanto populi favore
vir ille præstantissimus summoperè
consolatus, dixisse fertur: *Tunc vel
maximè omnium sefē laborum suorum, quos
hucusque, per tot annorum curricula, in
Reipublicæ emolumentum suscepisset, am-
pli-*

plissimum fructum, ac gratissimum præmium percepisse.

Felix porrò, ac ter felix Beatissima Virgo! in quam solam non per unius tantum diei spatum, sed ab omni æternitate, non hominum multitudo, sed ipse omnium hominum Creator, oculos suos ita indesinenter defixos tenuit, ut hæc sola unicum semper fuerit Theatrum, unicus ludus, unicum spectaculum, quo delectabatur, ac capiebatur Deus, omnibus longè posthabitis. Dicere quidem poterant aliquando reliqui Sancti, ac prefertim Martyres: *Spectaculum facti sumus Mundi, & Angelis, & hominibus.* I. Corinth. 4. v. 9. MARIA econtra sola dicere poterat: Spectaculum facta sum, Mundi, Angelorum, & hominum Creatori, Ludebat ni-

mirum illa coram eo omni tempore, quæ tam formosa semper apparuit, ut cor DEI penitus fecerit avolare, ob tutu Numinis sine intermissione versus ipsam directo, in Morte, Vitâ, & imprimis, ac excellentissimè quidem in novissimo Conceptionis momento, ne damnum pateretur integritas primæ justitiae, ipsi soli, tanquam futuræ Ejus Genitrici debita.

§. 7. Anagramma.

A Ve, AngVeM ILLlbato 315.
peDe Conterens!

Anguem palantem, Jo! mira Eva trucidans.
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XLVI.

§. I. Scriptura.

316. habItatIo MVnDa, pVrè
ConCepta.

2. Paralip. c. 29. v. 5. Mundate domum Domini DEI Patrum vestrorum, & auferete omnem immundiciam de Sanctuario.

Miram Ezechiæ, Regis pijsimi, sollicitudinem, circa mundiciem Divinæ Domûs, ac puritatem Sanctuarij, vel ex eo licet colligere, quod domûs illius Sacrae ministros, ac Levitas convocans, sic eos fuerit allocutus: *Audite me Levite, & sanctificamini: mundate domum Domini DEI Patrum vestrorum, & auferete omnem immundiciam de sanctuario.* Quem discursum sic fuit prosecutus: *Peccaverunt Patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini DEI nostri, dereliquentes*

eum, averterunt facies suas à tabernaculo Domini, & præbuerunt dorsum, clauserunt oslia, &c. Hæc adeò observata Sacrorum puritas ipsis etiam Ægyptijs, idolorum cultoribus erat communis; ut enim Plinius loquitur: *Quid ita? poscebant illi Sacerdotem, purâ cum ueste, poscebant puras lymphas, pura libamina, quidquid mixtum, & impurum, despiciunt, & indignum Diis judicabant.*

Quod Rex ille Ezechias suis quondam Levitis de Domo Domini, hoc idem supremus in terris Christi Vicarius Romanus Pontifex suis Sacerdotibus, Doctoribus, Concionatoribus, de Beatissimâ Numinis Genitrice, dicere, ac inculcare videtur. Unum hic adduco Paulum V., qui Anno 1617. 31. Aug. in Decreto, facto in generali Congreg. S. R. E. & Universali Inquis. expressè prohibuit, ne quisquam cuiuscunq; Ordinis, aut dignitatis, aude-

U